

Dorine Slaghekke vertelt over haar deelname aan de Basis cursus Touch of Matrix

Het is de vooravond van de 3-daagse cursus van Touch of Matrix. Het begint nu toch een beetje te kriebelen in mijn buik want ik vind het reuze spannend! Wat staat me te wachten? Die nacht slaap ik dan ook erg onrustig; heftige –of zeg maar gerust bizarre- dromen, vaak wakker en het heel erg warm hebben. Gelukkig begint de cursus niet al te vroeg dus ik zorg voor een goed ontbijt en ga op pad. De cursus wordt gegeven in het Touch of Matrix opleidingscentrum, een oud pand in de wijk Roombeek in Enschede. Dit pand was een textielfabriek en is werkelijk in één woord; schitterend. Of zoals Günther later uitlegt “het voelt bij binnenkomst al als een warme deken”. Het is een grote ruimte die modern is ingericht maar met de oude details (zoals het plafond) nog intact. Een aantal cursisten is al aanwezig en een beetje zenuwachtig stel ik me vast voor aan de aanwezigen. Gelukkig draagt iedereen een naamkaartje en dat is wel fijn. Ook blijkt ik zeker niet de enige te zijn die het spannend vind en ook dat is prettig om te horen.

We worden door Ria, de vrouw van Günther en de Operationeel Manager van Touch of Matrix, verzocht plaats te nemen op de stoelen welke in een kring staan. Günther legt ons uit wat ons deze dagen te wachten staat en begint te vertellen over TOM, want zo korten we Touch of Matrix af. Günther is een man met een hele vriendelijke, rustige en toegankelijke uitstraling waarbij je je eigenlijk direct al op je gemak voelt. Datzelfde geldt overigens voor Ria maar bij Ria zie je ook gelijk dat ze de touwtjes goed in handen heeft en je er op kunt vertrouwen dat alles tiptop geregeld is. Günthers verhaal is soms heel persoonlijk, wat ik fijn vind, makkelijk te volgen en zeker niet zweverig. En eigenlijk klinkt het allemaal zo logisch dat je denkt “waarom weet de rest van de wereld dit nog niet”?

We leren van alles over het ontstaan van TOM, wat het inhoudt en hoe wij het zelf kunnen toepassen. Günther gebruikt als metafoor de harde schijf van een computer. Die kan immers vol raken en dan moet je de oude meuk er af gooien zodat alles weer beter en sneller werkt. Logisch toch? En zo werkt dat met ons lijf ook. Naast Ria en Günther zijn er nog twee mensen aanwezig; namelijk TOM-therapeute Janny en TOM-therapeut Henk. Zij ondersteunen en begeleiden deze dagen ook alle cursisten. Janny is ook homeopaat en ook bij haar voel je je gelijk op je gemak, je voelt dat het een ontzettend lief mens is. Henk is eigenlijk van hetzelfde kaliber en voelt razendsnel waar “de pijn” zit en weet –bij mij in ieder geval- de spijker keihard op de kop te slaan!

De dagen erna staan we allemaal versteld van wat er met TOM mogelijk is en ervaren we het zelf aan den lijve. Ik persoonlijk voel enorm veel verschillende energieën en mijn lijf meldt zich al heel snel. Ik weet de eerste dag nog alles onder controle te houden en geloof me,

dat valt niet mee want zoals men zegt “dat wat zich meldt, wil weg” en mijn lijf meldt zich zeker!

’s Ochtends, voorafgaand aan de 2^e dag, ben ik wat misselijk en ook deze nacht heb ik erg onrustig geslapen. Het hoort er allemaal bij en mag er zijn zo horen we. Ik snap niet waar al deze heftige emoties en gevoelens vandaan komen maar kan er ook niets tegen doen. Het is die dag dan ook onvermijdelijk en ik ga, zoals men dat noemt, het proces in.

Het proces in gaan betekent niets meer dan dat je lijf iets wil “oplossen” of in beweging zetten, namelijk de beweging naar buiten (weg ermee). Daartoe kom je haast in een soort trance waarbij je je wel bewust bent van alles wat er gebeurt maar je kunt het niet zelf beheersen. Dat is nogal wat voor een controlfreak als mij. Toch laat ik het gebeuren want ondanks dat zoiets heftig kan zijn, is het tegelijkertijd erg prettig. Ik laat heel veel verdriet en oud zeer los. De tranen blijven maar stromen zonder dat ik er iets voor doe, althans, zo voelt dat. Ondertussen word ik begeleid hierbij door de therapeuten die af en toe vragen stellen waarop mijn lijf of mijn bewustzijn dan direct antwoord geeft door te reageren. Veelal gebeurt dat door een beweging. Zo begint mijn lijf bijvoorbeeld ontzettend te trillen wat op een diepgeworteld trauma kan duiden. De therapeuten halen alle verbindingen weg wat voor dit trauma gezorgd kan hebben; alles wat ermee te maken heeft gehad, iedereen die er mee te maken heeft gehad en er wat over gezegd heeft. De duur van een proces scheelt per persoon. Het ligt er ook aan of het allang op onze “harde schijf” staat of nog maar kort. Bovendien werkt het ook niet mee als je een controlfreak bent zoals ik want dan probeert je lijf ook nog enigszins er tegen te vechten. Uiteindelijk hou je het –gelukkig- niet tegen want het is zo fijn om dingen los te kunnen laten die niets voor je doen.

Het is een heftig maar bijzonder proces. In de 3 dagen van de cursus zie ik iedereen dat proces in gaan en waar ik het eerst nog wel eng vond en me soms een beetje een “voyeur” voelde wanneer er een medecursist het proces in ging, kan ik later bijna jaloers zijn als iemand diep het proces in gaat omdat het toch zo mooi is. En geloof me, het is zeker geen groep van zweverige geitenwollen sokken types die hieraan meedoen. De ene is misschien wel wat spiritueler ingesteld dan de andere maar aan onze groep doet bijvoorbeeld een piloot mee. Nuchter en rationeel weet hij soms op zeer humorvolle wijze iets te zeggen wat de spijker op de kop slaat.

Ook hij gaat het proces in, al ziet dat er weer anders uit dan mijn proces of dat van een andere cursist. Zo zijn we allen zeer verschillend maar we zijn ook allemaal getuige van hoe eenvoudig TOM kan zijn maar wat een onvoorstelbaar mooi resultaat het kan opleveren. Rationeel als ik ook kan zijn, schiet het me wel eens door het hoofd dat dit ook het “placebo-effect” kan zijn maar ach, who cares? Als jij

na jarenlange zoektochten, of misschien wel ontelbare bezoeken aan artsen, specialisten of psychologen niet van je klachten bent afgekomen en bij TOM misschien al na slechts 1 of 2 behandelingen zal het jou niet uitmaken of het een placebo-effect is?

Resultaat is uiteindelijk waar het omgaat! En dat het geen geldkwestie is, blijkt wel uit het feit dat het na 1 behandeling al klaar kan zijn in plaats van talloze dure behandelingen elders. Günther geeft vele voorbeelden wat hij in de praktijk heeft meegemaakt en is daar ook heel eerlijk in. Je ziet dat hij door zijn ervaring al snel doorheeft wat het thema is waar iemand mee worstelt maar dat wij allen als “groentjes” ook al onze medemens, en in dit geval medecursisten, kunnen helpen, is erg bijzonder. We staan nog net niet met onze mond constant open van verbazing maar zo voelt het wel.

De groep zelf is liefdevol en integer en je voelt je er veilig om je thema's te delen. Niemand oordeelt en iedereen wil je helpen. Het afscheid na 3 dagen is dan ook best heel emotioneel maar ook heel mooi! Het is voor mij soms wat moeilijk uit te leggen maar mensen kunnen het zelf ervaren. Je wilt het eigenlijk wel van de daken schreeuwen. Je gunt het ook iedereen om dit mee te mogen maken. Wat fijn dat Günther dit doet en deelt! En ben ik genezen na deze 3 dagen van al mijn thema's? Nog niet maar er is al zoveel verandering waarneembaar. Bij mij zal het dan ook nog wat langer duren en misschien moet ik het mezelf dan ook gunnen om een therapeut in de buurt op te zoeken en verder te werken aan mijn thema's. Maar eerlijk gezegd zaten mijn thema's dan ook wel bijzonder diep. Ik heb echter voldoende handvaten gekregen om aan mezelf te werken en het proces voort te zetten. Ik kan het iedereen aanraden om dit te gaan ervaren en je hoeft er niet in te geloven, alleen voor open te staan en ook jij zult verbaasd zijn.

Voor meer informatie, ga naar www.touchofmatrix.nl